

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Nc/8/2016
Identifikačné číslo spisu: 3815218498
Dátum vydania rozhodnutia: 13.09.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Ján Šikuta
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:3815218498.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne O., bývajúcej v Z., proti žalovaným 1/ K. bývajúcemu v Z. a 2/ U., bytom tamtiež, o neúčinnosť právneho úkonu o návrhu žalobkyne na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 17 C 30/2015, o vylúčení sudcov Krajského súdu v Trenčíne z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 19 Co 319/2016, takto

rozhodol:

Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák, JUDr. Radoslav Svitana, PhD., JUDr. Oľga Lichnerová, JUDr. Alica Beňová, JUDr. Iveta Martináková, JUDr. Mária Vrtochová, JUDr. Stanislava Marková, JUDr. Ľubica Bajzová, Mgr. Stanislava Miklánková, Mgr. Martina Trnavská, Mgr. Ivan Kubínyi, Mgr. Zuzana Holúbková, JUDr. Alena Radičová, JUDr. Eva Vékonyová, JUDr. Darina Legerská, JUDr. Ivana Šlesarová, JUDr. Ivica Čelková, JUDr. Mária Prikrylová, JUDr. Iveta Záleská, JUDr. Peter Tóth, JUDr. Patrik Príbelský, PhD., JUDr. Roman Hargaš, JUDr. Rastislav Vranka, JUDr. Dušan Krč-Šebera, JUDr. Ondrej Samaš, JUDr. František Kováč, JUDr. Beáta Javorková n i e s ú v y l ú č e n í z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 19 Co 319/2016 (vec Okresného súdu Prievidza sp. zn. 17 C 30/2015).

Sudcovia JUDr. Erika Zajacová, JUDr. Gabriela Janáková, JUDr. Beáta Čupková, JUDr. Viera Škultétyová, JUDr. Denis Vékony, JUDr. Jozef Janík, JUDr. Alena Záhumenská, JUDr. Elena Zaťková, JUDr. Juraj Florovič, JUDr. Milan Straka s ú v y l ú č e n í z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 19 Co 319/2016 (vec Okresného súdu Prievidza sp. zn. 17 C 30/2015).

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa vo svojom písomnom podaní doručenom Krajskému súde v Trenčíne 1. augusta 2016, vzniesla námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu v Trenčíne pre ich pomer k veci a žalobkyňi ako účastníčke konania. Dôvodila, že je sudkyňa Okresného súdu v Trenčíne a od roku 2010 sa márne snaží dosiahnuť zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, domu súp. č. XXX/X v k. ú. K. a pozemkov, zapísaných na LV č. XXX, kde je podielovou spoluvlastníčkou v jednej polovici. V jej úsilí jej systematicky už 6 rokov bránia zaujaté sudy a to Krajský súd v Trenčíne a Okresný súd Prievidza. Krajský súd v Trenčíne namiesto zmeny rozsudku Okresného

súdu Prievidza vo veci sp. zn. 17 C 66/2010 (zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva), ktorým bola žaloba zamietnutá pre dôvody hodné „osobitného zreteľa“, ktoré nikto neskúmal a neboli ani predmetom dokazovania, uviedol, že žalobkyňa sa nechcela majetkovo vyporiadať, ale upravovať „užívacie vzťahy“, hoci žaloba ani petit ničomu takému nenasvedčovali.

2. Ďalej uviedla, že Krajský súd v Trenčíne namiesto zmeny rozsudku Okresného súdu Prievidza vo veci sp. zn. 17 C 66/2010 (zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva), ktorým bola žaloba zamietnutá tento rozsudok potvrdil a medzi dôvody hodné osobitného zreteľa sám pridal ešte „okolnosti uzavretia darovacej zmluvy“ (ktoré nikto neskúmal a neboli ani predmetom dokazovania) a uviedol, že žalobkyňa sa nechcela majetkovo vyporiadať, ale upravovať „užívacie vzťahy“ (hoci žaloba ani petit ničomu takému nenasvedčovali). Pokiaľ by odvolací súd rozsudok vo veci sp. zn. 17 C 66/2010 zmenil, zrušil podielové spoluvlastníctvo a v súlade s § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka nariadil predaj nehnuteľností, žalovaný Z. by si vzal úver a žalobkyňa by pod tlakom okolností dávno vyplatil.

3. Bola názoru, že namiesto toho tento odvolací súd vyvolal lavínu úplne zbytočných súdnych sporov, vedených pred Okresným súdom Prievidza, smerujúcich neodvratne k tomu, čo sa skôr, či neskôr stane - predaju domu na dražbe, za účelom výplaty podielu žalobkyne a to: sp. zn. 9 C 154/2011 (vrátenie údajného „daru“), sp. zn. 12 C 18/2015 (náhrada za užívanie podielu žalobkyne), sp. zn. 17 C 30/2015 (o odporovateľnosť právneho úkonu z dôvodu prevodu podielu z Z. na jeho rodičov), sp. zn. 10 C 16/2016 (o vydanie bezdôvodného obohatenia po prevode podielu na rodičov Z.).

4. Domnieva sa, že počet súdnych sporov nie je zďaleka konečný, trovy konania utešene rastú a Krajský súd v Trenčíne, sa snaží situáciu opätovne ne(riešiť) spôsobom, v právnom štáte neprípustným a to zamietaním všetkých oprávnených nárokov žalobkyne, svojvoľným krátením trov konania v prípade jej procesného úspechu, aby dosiahol jej zotrvanie v podielovom spoluvlastníctve a zabránil jej v získaní akéhokoľvek exekučného titulu, na podklade ktorého by mohla zahájiť dražbu týchto nehnuteľností a to aj za cenu porušovania jej práv a právom chránených záujmov.

5. Mala za to, že o tomto úmysle nepochybne svedčí postup Krajského súdu v Trenčíne vo veci č. k. 17 Co 113/2015-257 zo dňa 17.2.2016, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 9 C 154/2011-216 zo dňa 4.9.2014, ktorým bola zamietnutá žaloba o vrátenie daru, avšak ako procesne plne úspešná účastníčka bola zaviazaná na zaplatenie 80% trov konania v sume 6.065,05 € a súdneho poplatku 79,60 €, o čom rozhodol senát, ktorého členkou bola JUDr. Gabriela Janáková- sudkyňa z odvolacieho konania vylúčená pre zaujatosť rozhodnutím NS SR sp. zn. 7 Nc 55/2013 zo dňa 29.10.2013. Pokiaľ by odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnej účastníčke právo na náhradu trov konania ako jej podľa práva náležia, disponovala by už exekučným titulom vo výške skutočne uplatnených trov, ktoré vznikli; v sume 7.581,31 € a súdny poplatok 99,50 €. Senát obsadený zaujatým sudcom ďalej uznesením č. k. 17 Co 119/2015-261 zo dňa 17.2.2016 právoplatne zamietol aj návrh na opravu rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 9 C 1254/2011-216 zo dňa 4.9.2014, obsahujúci zavádzajúce, nepreukázané a nepodložené tvrdenia o akomsi porušovaní dobrých mravov žalovanou, ktoré neboli predmetom žiadneho skutočného dokazovania. Na základe neopraveného rozsudku bol zamietnutý nárok žalobkyne uplatnený v konaní sp. zn. 12 C 18/2015 o náhradu za užívanie spoluvlastníckeho podielu, ktorý je taktiež budúcim exekučným titulom. Krajský súd v Trenčíne ďalej zabránil žalobkyňu v budúcej exekúcii podielu 1/2 v súčasnosti prevedeného na rodičov Z. tým, že rodičom žalovaného právoplatným zamietnutím návrhu žalobkyne na vydanie predbežného opatrenia uznesením č. k. 17 Co 30/2015-34 zo dňa 25.11.2015 (ktorým sa im zakáže s týmto podielom ďalej nakladať pre žalobu o odporovateľnosť), umožnil s ich podielom naďalej manipulovať, tento prevádzať na iné osoby a žalobkyňu znova úmyselne zmaril cestu k dražbe podielu ďalších spoluvlastníkov a konečné vyporiadanie podielového spoluvlastníctva.

6. V súčasnosti sa žalobkyňa, v snahe zachrániť svoje pohľadávky pred zmarením exekúcie ďalšími špekulatívnymi prevodmi domáha vydania zabezpečovacieho opatrenia vo veci 17 C 30/2015 nasledovného obsahu: zriaďuje sa záložné právo na podiele žalovaných 1/ a 2/ u každého v 1-ine na nehnuteľnostiach zapísaných na Okresnom úrade, odbor katastrálny v Z. Okres Z., Obec Z., na LV č.

XXX v k. ú. K., ako dom súp. č. XXX/X postavený na parc. č. 19 a pozemkov, parc. č. 19 - zastavaná plocha a nádvoria o výmere 337 m² a parc. č. 20 - záhrady o výmere 273 m² na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa - žalobkyne O. nar. X.X.XXXX, trvale bytom K., vo veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9 C 154/2011 v sume 6.144,65 €, vo veci sp. zn. 12 C 18/2015 vedenej na Okresnom súde Prievidza v sume 11.527,73 € s príslušenstvom, vo veci vedenej na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 10 C 16/2016 v sume 4.160 € s príslušenstvom a vo veci vedenej na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 17 C 30/2015 o neúčinnosť právneho úkonu a toto záložné právo bude zapísané v katastri nehnuteľností ako ľarcha v časti „C“ LV č. XXX.

7. Tiež poukázala na to, že Okresný súd Prievidza odmietol poskytnúť žalobkyni v rozpore s platnou judikatúrou vo veci sp. zn. 17 C 30/2015 akúkoľvek právnu ochranu zamietnutím návrhu na vydanie predbežného opatrenia, s poukazom na to, že pohľadávky, ktoré žalobkyňa má, neboli priznané súdnymi rozhodnutiami a vraj žalovaní 1/ a 2/ nemajú v úmysle prevádzať podiel na iné osoby.

8. Podľa názoru žalobkyne z doterajších odvolacích konaní vedených pred Krajským súdom v Trenčíne ohľadne týchto nehnuteľností jednoznačne vyplýva zaujatý postoj tohto súdu. Žalobkyňa môže do svojich vyjadrení uvádzať hoci anjelské slová, citovať právne predpisy a stohy judikatúry, nikto jej vyjadrenia neberie na vedomie. Rozhoduje sa vždy výlučne v prospech žalovaných 1/ a 2/, resp. Z. a argumentácia žalobkyne je vždy ignorovaná. Bez vydania zabezpečovacieho opatrenia žalovaní 1/ a 2/ prevedú svoj podiel každý v 1/4-ine na iné osoby a výkon práva žalobkyne z vyššie uvedených pohľadávok bude ohrozený. Pohľadávky žalobkyne priznané súdnymi rozhodnutiami nebude možné exekvovať, lebo nebude čo speňažiť. Krajský súd v Trenčíne zahájil proti žalobkyni súkromnú vojnu a cielene ochraňuje žalovaných 1/ a 2/ pred výkonom súdneho rozhodnutia, predajom nehnuteľností v LV č. XXX v k. ú. K. na dražbe.

9. Uvedený súd podľa jej názoru úmyselne blokuje žalobkyňu vo výkone jej práv podielového spoluvlastníka, znemožnili jej sa majetkovo vyporiadať, nepriznáva nároky na náhradu trov konania v plnej výške, v prípade jej plného procesného úspechu a potvrdením rozhodnutia o zamietnutí predbežného opatrenia umožnil žalovaným 1/ a 2/ naďalej mariť systematicky práva žalobkyne na majetkové vyporiadanie dražbou. Nároky žalobkyne totiž nie sú ničím kryté, žalovaní 1/ a 2/ okrem tohto majetku žiaden iný majetok nemajú a pohľadávky žalobkyne čoskoro prevýšia hodnotu spoluvlastníckeho podielu žalovaných 1/ a 2/, čo vie tak dobre Okresný súd Prievidza ako aj Krajský súd v Trenčíne. A títo urobia spoločne všetko preto, aby žalobkyňu finančne poškodili.

10. Postoj Krajského súdu v Trenčíne nie je obyčajnou zaujatosťou, tu ide o jasné a vopred pripravené sprisahanie s cieľom ochrániť práva žalovaných 1/ a 2/ za každú cenu a finančne poškodiť žalobkyňu. Od rozhodnutia o návrhu na zabezpečovacie opatrenie totiž závisí výkon 4-roch súdnych rozhodnutí.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobkyňa žiada Najvyšší súd SR, aby v záujme zachovania práv žalobkyne tento očividne zaujatý a voči žalobkyni agresívne a nepriateľsky naladený súd z konania a rozhodovania v tejto veci vylúčil. Žalobkyňa považuje za nutné uviesť, že právo na zákonného sudcu by malo v danom prípade ustúpiť právu na spravodlivý a nestranný súd. Pri rozhodnutí o námietke zaujatosti netreba vychádzať len zo subjektívnych vyjadrení sudcov, že sa necítia vo veci zaujatí, keď z ich doterajšieho správania a postupu v konaní týkajúcich sa nehnuteľností v LV č. XXX (aj iné) jednoznačne vyplýva celkom iný postoj. Za nezaujatých sa vyhlasujú len so zámerom, aby spis zostal na ich súde a mohli pokračovať v nenávisťnom ťažení a poškodzovaní práv žalobkyne. Cieľom tohto zaujatého súdu je dosiahnuť, aby sa žalobkyňa majetkovo nevyporiadala a bola prinútená financovať údržbu domu, ktorý roky nemôže užívať a vkladala doň investície, ktoré nikdy nedostane späť.

12. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že od Krajského súdu v Trenčíne (ktorý bude rozhodovať o zabezpečovacom opatrení) môže zákonnosť a spravodlivosť v prípade žalobkyne očakávať len človek s kvocientom naivity 1000. Pokiaľ ide o poukaz na možný spôsob nápravy v odvolacích konaniach, žalobkyňa poukazuje na to, že pokiaľ sa proti jednému účastníkovi spoja súd okresný s odvolacím, právna obrana proti potvrdzujúcim rozsudkom je nesmierne náročná a to nielen na právnu argumentáciu

ale aj na trovy konania a súdne poplatky v odvolacom a dovolacom konaní. V dôsledku postupu Krajského súdu v Trenčíne v jej veciach sa musela doposiaľ žalobkyňa obrátiť raz na Generálnu prokuratúru a na Ústavný súd SR už tri razy a nie je mysliteľné, aby žalobkyňa bola terčom zneužívania právneho poriadku v takomto rozsahu a bola zaťažovaná zbytočnými súdnymi poplatkami a dlhotrvajúcimi spormi a ožobračovaná o trovy s následným poukazom na dôvody hodné osobitného zreteľa len preto, lebo si pár závistlivcov neschopných sa odosobniť na nej lieči svoje komplexy. Preto žiada, aby Krajský súd v Trenčíne bol z konania vylúčený pre konkrétny záujem na výsledku sporu (prehru žalobkyne) a zaujatosť voči nej a aby vec bola prikázaná na rozhodnutie nezávislému a nestrannému súdu.

13. Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák, JUDr. Radoslav Svitana, PhD., JUDr. Oľga Lichnerová, JUDr. Alica Beňová, JUDr. Iveta Martináková, JUDr. Mária Vrtochová, JUDr. Stanislava Marková, JUDr. Ľubica Bajzová, Mgr. Stanislava Miklánková, Mgr. Martina Trnavská, Mgr. Ivan Kubínyi, Mgr. Zuzana Holúbková, JUDr. Alena Radičová, JUDr. Eva Vékonyová, JUDr. Darina Legerská, JUDr. Ivana Šlesarová, JUDr. Ivica Čelková, JUDr. Mária Prikrylová, JUDr. Iveta Záleská, JUDr. Peter Tóth, JUDr. Patrik Príbělský, PhD., JUDr. Roman Hargaš, JUDr. Rastislav Vranka, JUDr. Dušan Krč-Šebera, JUDr. Ondrej Samaš, JUDr. František Kováč, JUDr. Beáta Javorková sa ku vznesenej námietke zaujatosti vyjadrili tak, že žalobkyňu poznajú ako kolegyňu, nemajú s ňou však blízky, priateľský vzťah a v prejednávanej veci sa necítia byť respektíve nie sú zaujatí.

14. Sudcovia JUDr. Erika Zajacová, JUDr. Gabriela Janáková, JUDr. Beáta Čupková, JUDr. Viera Škultétyová, JUDr. Denis Vékony, JUDr. Jozef Janík, JUDr. Alena Záhumenská, JUDr. Elena Zat'ková, JUDr. Juraj Florovič, JUDr. Milan Straka sa ku vznesenej námietke zaujatosti vyjadrili tak, že k žalobkyňi majú priateľský vzťah, osobne sa poznajú, stretávajú sa aj mimo pracovných aktivít, a preto sa cítia byť zaujatí. Navyiac poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 8. júna 2016 sp. zn. 1 Nc 6/2016, ktorým boli vylúčení z prejednávania a rozhodovania inej veci tej istej žalobkyne.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Trenčíne (§ 54 ods. 1 CSP) posudzoval opodstatnenosť tvrdenej možnosti vzniku pochybnosti o nezaujatosti sudcov krajského súdu z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z ustanovenia § 49 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

16. Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaní veci, k nezaujatému prístupu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočností, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu a to:

1. k sporu, v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, alebo
2. ku stranám konania, ktorý vzťah by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, alebo
3. k ich zástupcom, ktorý vzťah by bol založený na pomere vykazujúcim znaky vzťahu uvedeného pod bodom 2, alebo
4. k osobám zúčastneným na konaní.

17. Citované zákonné ustanovenie predpokladá taký vzťah vlastného záujmu sudcu na prejednávanej veci alebo taký jeho osobný vzťah k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom, ktorý by pri všetkej možnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na vec a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

18. Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania veci buď na návrh účastníka súdneho konania (§ 52 CSP), alebo na základe návrhu (oznámenia) samotného sudcu (§ 50 O.s.p.). Obsahom práva na

prejednanie vecí pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania veci pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prejednanie vecí nestranným súdom je len povinnosť (nadriadeného) súdu prejednať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia veci pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (I. ÚS 73/97, I. ÚS 27/98, II. ÚS 121/03). Vzhľadom na to, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 54 CSP predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 38 ods. 1 listiny, čl. 48 ods. 1 ústavy), treba trvať na tom, že sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelennej veci možno skutočne iba výnimočne a z naozaj závažných dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezáujato a spravodlivo. Pri posudzovaní týchto dôvodov (ich analýze) v konkrétnej situácii je nutné prihliadať aj na rozsiahlu a inštruktívnu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a Ústavného súdu Slovenskej republiky k danej problematike.

19. Integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces (čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je garancia toho, aby vo veci rozhodoval nezávislý a nestranný sudca. Ústavná úprava práva na spravodlivý proces (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky) zároveň na druhej strane zahŕňa aj právo na to, aby právna vec účastníka nebola odňatá zákonnému sudcovi, ktorý bol určený podľa zákonných pravidiel príslušnosti súdov (čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky). V zásade teda platí, že v určitej právnej veci by mal rozhodovať nezávislý a nestranný sudca vecne a miestne príslušného súdu, určený rozvrhom práce príslušného súdu a tento tzv. zákonný sudca by sa už v ďalšom priebehu konania nemal meniť. Výnimku z ústavnej zásady nezmeniteľnosti zákonného sudcu predstavuje inštitút vylúčenia sudcu z rozhodovania, ktorý zákonom predpokladaným postupom a zo zákonom predpokladaných dôvodov pripúšťa, aby zákonný sudca bol vylúčený z ďalšieho rozhodovania. Zámer, ktorý tu umožňuje prelomiť ústavnú zásadu nezmeniteľnosti zákonného sudcu, spočíva v možnosti zmarit' hroziace riziko, že by vo veci mohol rozhodovať zaujatý a nie nestranný sudca.

20. Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) pri riešení otázky nestrannosti sudcu vychádza z toho, že okrem nezávislosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru. ESLP vo svojich rozhodnutiach pripomína, že súdy by preto mali rozoznávať dôležitosť predchádzania nebezpečenstva reálnej možnosti zaujatosti. Aspekty nestrannosti a všeobecné princípy vyhodnocovania zosumarizoval ESLP vo veľmi čerstvej veci *Morice v. Francúzsko* (sťažnosť č. 29369/10, rozsudok Veľkej komory zo dňa 23. apríla 2015, §§ 73 až 78) nasledovne:

- Súd pripomína, že nestrannosť sudcu vo všeobecnosti predstavuje absenciu predpojatosti alebo závislosti, pričom jej existenciu je možné testovať viacerými spôsobmi. Podľa ustálenej judikatúry ESLP existencia nestrannosti pre účely článku 6 ods. 1 Dohovoru musí byť ustálená v súlade so subjektívnym testom, kde dôraz má byť kladený na osobné presvedčenie, správanie sa a konanie dotknutého sudcu, ako aj v súlade s objektívnym testom, v ktorom sa zisťuje, či súd alebo jeho zloženie ponúkajú dostatočné garancie pre vylúčenie akejkoľvek legitímnej pochybnosti o jeho nestrannosti.

- Pokiaľ ide o subjektívny test, platí v praxi ESLP dlhodobo uplatňovaný predpoklad, že súd je oslobodený od osobnej predpojatosti alebo nestrannosti sudcu. Osobná nestrannosť sudcu sa predpokladá pokiaľ nie je preukázaný opak. Ako možné príklady môžu byť uvedené tie, ak sa sudca správa k účastníkovi nevraživo, nepriateľsky alebo je zlomyseľný z osobných dôvodov.

- Vo väčšine prípadov vzniku otázky pochybnosti nestrannosti sudcu sa ESLP sústredil na objektívny test. Samozrejme, obvykle tu neexistuje jednoznačná deliaca čiara medzi subjektívnou a objektívnou nestrannosťou, nakoľko správanie sa sudcu nemusí spôsobiť nedostatky nestrannosti z pohľadu externého pozorovateľa (objektívny test), ale môže tiež prejsť k osobným záležitostiam sudcu (subjektívny test). Práve preto v niektorých prípadoch, kde môže byť obtiažne zabezpečiť dôkaz, ktorý by vyvrátil prezumpciu subjektívnej nestrannosti sudcu, je tu požiadavka objektívnej nezávislosti sudcu, ktorá dáva ďalšiu dôležitú garanciu.

- Pokiaľ ide o objektívny test, je potrebné určiť, či na rozdiel od správania sa sudcu, existujú iné fakty,

skutočnosti, ktoré by mohli vyvolať pochybnosti o jeho nestrannosti. Z toho potom vyplýva, že pri rozhodovaní o tom, či v danom prípade existuje legitímny dôvod obávať sa, že daný sudca trpí nedostatkom nestrannosti, rozhodujúcim je, či táto obava môže byť objektívne opodstatnená.

- Objektívny test sa zvyčajne týka hierarchických alebo iných vzťahov medzi dotknutým sudcom a inými subjektami v konaní. Je preto v každom individuálnom prípade potrebné rozhodnúť, či vyššie uvedený vzťah majúceho konať vo veci sudcu k iným subjektom vystupujúcim v konaní je takej povahy a takeho stupňa, že by mohol indikovať, naznačovať nedostatok jeho nestrannosti.

- V týchto súvislostiach hoci aj zdanie môže predstavovať určitú dôležitosť, závažnosť, inými slovami, „spravodlivosť nemá byť len vykonaná, ale musí byť aj videná, že je vykonaná“. Dôležité je to, že ide o dôveru verejnosti v súdy a spravodlivosť v demokratickej spoločnosti. Teda každý sudca, u ktorého je legitímny dôvod sa obávať nedostatku nezávislosti, musí byť z prejednávania veci vylúčený.

21. Ostatne uvedený rozsudok Veľkej komory ESLP v zásade zhrnul všetko, čo už bolo povedané v predchádzajúcich jeho komorových rozsudkoch *Delcourt v. Belgicko* (sťažnosť č. 2689/65, rozsudok zo 17. januára 1970), *Piersack v. Belgicko* (sťažnosť č. 8692/79, rozsudok z 1. októbra 1982), *De Cubber v. Belgicko* (rozsudok z 26. októbra 1984, § 25), *Hauschildt v. Dánsko* (rozsudok z 25. mája 1989, § 47), *Fey v. Rakúsko* (sťažnosť č. 14396/88, rozsudok z 24. februára 1993), *Thomann v. Švajčiarsko* (rozsudok z 10. júna 1996), *Pullar v. Spojené kráľovstvo* (rozsudok z 10. júna 1996, § 32), *Ferrantelli a Santangelo v. Taliansko* (sťažnosť č. 19874/92, rozsudok zo 7. augusta 1996, § 58), *Castillo Algar v. Španielsko* (rozsudok z 28. októbra 1998, § 45), *Wettenstein v. Švajčiarsko* (sťažnosť č. 33958/96, rozsudok z 21. decembra 2000, § 44), *Pescador Valero v. Španielsko* (sťažnosť č. 62435/00, rozsudok zo 17. júna 2003, §§ 23 až 28), *Blesa Rodriguez v. Španielsko* (sťažnosť č. 61131/12, rozsudok z 1. decembra 2015, §§ 41 až 44), ako aj rozsudky Veľkej komory ESLP vo veciach *Kyprianou v. Cyprus* (sťažnosť č. 73797/01, § 118) a *Micallef v. Malta* (sťažnosť č. 17056/06, § 93).

22. Z uvedenej judikatúry ESLP a Ústavného súdu Slovenskej republiky možno vyvodiť, že subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa musí podriaďovať prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k veci disponuje.

23. Z obsahu podanej námietky je zrejmé, že žalobkyňa vznesla námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu v Trenčíne pre ich pomer k veci a žalobkyni ako účastníčke konania. Dôvodila, že je sudkyňou Okresného súdu v Trenčíne a sa márne snaží dosiahnuť zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, kde je podielovou spoluvlastníčkou. V jej úsilí jej systematicky bránia zaujaté súdy a to Krajský súd v Trenčíne a Okresný súd Prievidza. Namietala nesprávnosť rozhodovania týchto súdov a sudcov, riadne nezisťovanie skutočného stavu v prejednávanych veciach a nesprávne právne posudzovanie či v merite veci ako aj o trovách konania, čo svedčí o cielenom a organizovanom komplete voči jej osobe.

24. Nadriadený súd posudzoval analyzovanú situáciu uvádzanú žalobkyňou a dospel k záveru, že v danom prípade niet dôvodu pochybovať o nezaujatosti namietaných sudcov. Z predloženého spisového materiálu totiž nevyplýva, že by všetci sudcovia Krajského súdu v Trenčíne javili známky zaujatosti voči žalobkyni, a to z hľadiska ako testu, tak ani z hľadiska testu objektívneho. Pokiaľ žalobkyňa namietala nesprávnosť právneho posúdenia veci, má k dispozícii systém riadnych a mimoriadnych účinných opravných prostriedkov, ktorých uplatnením môže dosiahnuť v tomto smere nápravu, ak bude potrebná. Samotný subjektívny názor žalobkyne, že u všetkých sudcov sú dané okolnosti vylučujúce ich z prejednávania a rozhodovania veci, nemôže bez ďalšieho zakladať dôvod pre legitímne obavy z ich nestranného a nezaujatého rozhodovania.

25. V prípade sudcov JUDr. Eriky Zajacovej, JUDr. Gabriely Janákovej, JUDr. Beáty Čupkovej, JUDr.

Vievy Škultétyovej, JUDr. Denisa Vékonyho, JUDr. Jozefa Janíka, JUDr. Aleny Záhumenskej, JUDr. Eleny Zaťkovej, JUDr. Juraja Floroviča, JUDr. Milana Straku, ktorí sa vyjadrili tak, že sa cítia byť vo veci zaujatí vzhľadom na priateľský vzťah so žalobkyňou, teda, že majú vzťah osobný, bližší než len pracovný, a v ich prípade títo boli vylúčení už skôr rozhodnutím Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 1 Nc 6/2016, nadriadený súd vyslovil, že títo sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

26. V prípade ostatných sudcov, ktorí sa k vznesenej námietke zaujatosti vyjadrili tak, že síce žalobkyňu poznajú z bývalého pracoviska ako kolegyňu, avšak s ňou bližší vzťah nemajú a sa necítia byť zaujatí, nadriadený súd ich nevylúčil z prejednávania a rozhodovania tejto veci, z námietky žalobkyne a ani z ďalšieho obsahu spisu neboli zistené žiadne okolnosti relevantné z hľadiska § 49 ods. 1 CSP, ktoré by boli objektívne spôsobilé spochybniť nezaujatosť sudcov.

27. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.